

Legea lupului

Vasile Militaru

Imparat fiind pe vremuri, lupul, -fire inteleapta
Si milos cu toti supusii, - a facut o lege dreapta,
Prin a carui randuire, -pentru foarte bun cuvânt,
O livada in florita, cum nu-i astazi pe pamant,
Hotarat a fost sa fie socotita ca loc sfânt,
Pentru ca 'napoia vremii cu trei veacuri si mai bine,
Ar fi fost pe-acea livada manastire de albine?

Astfel, -era scris in lege, ca 'n acea livada verde
Cine intra, viata 'si pierde:
Fie miel sau fie ied,
N'avea drept sa-i calce iarba nici picior de patruped?
Cel ce va 'ndrasni s'o faca, -hotarat era prin lege,
Sa primeasca pe spinare, nu mai stiu cate ciomege,
Iar apoi, - ca pilda vie, -
Jupuit pe loc sa fie?

Cei dintai cazuti in leasa si 'nhatati ca sa-i jupoae,
Au fost niste caprioare, doi vitei si-o biata oae,
Si cadeau, pe rand apoi:
Cai, mioare, vaci si boi, -
Carora, chiar Imparatul, -milostiv cum numai el e, -
Le lua 'n primire zilnic nefolositoarea piele?

Intr'o zi in sa norocul, nu stiu cum a vrut sa joace
Si sa faca astfel placul celorlalte dobitoace,
Cari-au prins pe iarba verde, in livada cea smaltata,
Vre'o trei lupi cu ceafa lata?

Dusi fiind la judecata, de trei boi, un miel si-o oae,
Ca pe cei de mai 'nainte, Imparatul sa-i jupoae,
Inaltimea-Sa, indata ce vazu pe lupi in fiare,
Catre vitele cornute a turnat cu voce tare:
- Cum, nemernici si misei,
Indrasniti a crede oare sa jupoi pe fratii mei??

- Doamne, au calcat livada!, -cuteza un bou sa zica.
- Taci, ca te jupoi indata!? Boul a tacut, de frica?
- Legea spune?, - zise oaia, dar simti fiori prin seu:
- Ce-ai tu cu legea, dobitoaco?? Legea n'am facut'o eu??

Si pe fratii pusi in fiare liberandu-l rand pe rand,
Imparatul, cu iubire, i-a imbratisat, plangand?

POEZII ONLINE

Celelalte dobitoace au plecat tiptil apoi:

Oaia 'ntai, pe urma boii, iar mielul dupa boi, -

Pricepand ca, sa nu calce in livada fara stupi, Legea 'i numai pentru ele, insa nu si pentru lupi.